

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๐/๒๕๖๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เกี่ยวกับการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ตำแหน่ง [redacted]
[redacted] ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

ถึงกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอสำนวนการสอบสวนกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำ
ผิดวินัยอย่างร้ายแรง ประกอบด้วย

- รายการที่ ๑ สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด
- รายการที่ ๒ บันทึกถ้อยคำของพยาน ตามแบบ ดว. ๓ ทั้งหมด
- รายการที่ ๓ พยานเอกสารที่ใช้ประกอบการกล่าวหา ตามแบบ ดว.๕ ทั้งหมด
- รายการที่ ๔ พยานวัตถุที่ใช้ประกอบการกล่าวหา ตามแบบ ดว. ๕ ทั้งหมด

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๐๒/๖๐๔๓
ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสำนักงาน
ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์
ในคราวประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ และมีมติปฏิเสธ
การเปิดเผย เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการทางวินัย
ที่ยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมาย
เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูล
ข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๔๐ /๒๕๖๓

ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง [REDACTED] ได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึงกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แจ้งว่า ตามรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ลับ ที่ ๑๗๔๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และ ลับ ที่ ๓๑๔๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๑ มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กับพวก รวม ๔ ราย กระทำผิดวินัย โดยที่คณะกรรมการฯ มิได้มีการสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาที่ได้จาก ถ้อยคำของพยานบุคคลและพยานเอกสารในลักษณะของการระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำ ของพยานบุคคล ตลอดจนความเกี่ยวข้องของพยานเอกสารที่อ้างอิงว่ามีลักษณะเป็นการสนับสนุน ข้อกล่าวหาอย่างเพียงพอตามแบบ ดว. ๓ แบบ ดว. ๕ อันเป็นมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาสามารถเข้าใจข้อกล่าวหา อย่างชัดเจนและสามารถชี้แจงข้อเท็จจริงแสดงพยานหลักฐานเพื่อต่อสู้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ผู้อุทธรณ์จึงมีความประสงค์ขอสำนวนการสอบสวนดังกล่าวเพื่อใช้สิทธิโต้แย้งคัดค้านพยานหลักฐาน แต่ละรายการได้อย่างเต็มที่หรือให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา จำนวน ๔ รายการ แต่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เฉพาะบางรายการ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๐๒/๑๒๒ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ถึงคณะกรรมการ วินิจฉัยฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผลการปฏิเสธ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สรุปความได้ดังนี้

๑. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้มีคำสั่ง ลับ ที่ ๑๗๔๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และ ลับ ที่ ๓๑๔๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๑ แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง นาย ข. [REDACTED] ตำแหน่ง [REDACTED] [REDACTED] กรณีกล่าวหาว่ามีการทุจริต ตามโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดเลย กิจกรรม : อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ป่าต้นน้ำและป่าชุมชน จังหวัดเลย แบบต่อเนื่อง ยั่งยืน (ฝ่ายมีชีวิต) ในเขตอุทยานแห่งชาติภูเรือ โดย นาย ก. [REDACTED] และ นาย ง. [REDACTED] (ผู้อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร) มิได้เป็นผู้ถูกกล่าวหาแต่อย่างใด ต่อมาคณะกรรมการ สอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้รายงาน ผลการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ฉบับลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เรื่อง การสอบสวน นาย ข. [REDACTED] ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้พิจารณารายงานการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแล้วได้สั่งการให้

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๔๐ /๒๕๖๓

ดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ได้รายงานผลการสอบสวนเพิ่มเติม โดยชี้มูลความผิดข้าราชการในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ว่ามีส่วนร่วมกระทำผิดวินัยกับข้าราชการสังกัดกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ประกอบด้วย นาย ก.

นาย ง.

และนางสาว จ.

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จึงส่งเรื่องให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เนื่องจากเป็นกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกรมในกระทรวงเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ตามมาตรา ๙๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

๒. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีคำสั่ง ลับ ที่ ๑๔๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง คำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลับ ที่ ๒๑๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๓ และคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลับ ที่ ๓๕๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ เปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวน ตามรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ลับ ที่ ๑๗๔๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และคำสั่งกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ลับ ที่ ๓๑๔๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๑ พบว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๔ ราย กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๓. นาย ก.

นาย ง.

และนางสาว จ.

ผู้ถูกกล่าวหา ได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เรียน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แจ้งว่า คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลับ ที่ ๑๔๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๓ ได้รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ลับ ที่ ๑๗๔๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และ ลับ ที่ ๓๑๔๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๑ มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามกระทำผิดวินัย คณะกรรมการสอบสวนจึงได้มีบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ฉบับลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๓ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบพยานหลักฐาน ที่ปรากฏในบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ฉบับลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๓ แล้วเห็นว่าการแจ้งข้อกล่าวหาตามแบบ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๔๐ /๒๕๖๓

ดว.๕ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบในชั้นสอบสวนทางวินัยเป็นการกล่าวหาถึงพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหา โดยมีพยานยืนยันหรือสนับสนุนการกล่าวหา ตามแบบ ดว.๓ ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ ไม่มีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตน โดยที่คณะกรรมการสอบสวนมิได้มีการสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาที่ได้จากถ้อยคำของพยานบุคคล และพยานเอกสารในลักษณะของการระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำของพยานบุคคล ตลอดจนความเกี่ยวข้องของพยานเอกสาร ที่อ้างอิงว่ามีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหาอย่างเพียงพอ ตามแบบ ดว.๓ และแบบ ดว.๕ อันเป็นมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาสามารถเข้าใจข้อกล่าวหาอย่างชัดเจน และสามารถชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงพยานหลักฐานเพื่อต่อสู้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ กรณีนี้ จึงถือได้ว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และมีได้เปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นคู่กรณีในการพิจารณาทางปกครองได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอที่จะทำให้มีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานเป็นข้อต่อสู้แก้ข้อกล่าวหา จึงขัดกับหลักการสำคัญเกี่ยวกับหลักฟังความสองฝ่ายในการดำเนินการทางวินัยหรือการให้สิทธิโต้แย้งในการดำเนินการทางวินัยอันถือเป็นขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญ โดยที่ผู้กล่าวหา มิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายเทียบเคียงหลักฟังความสองฝ่ายในการดำเนินการทางวินัย ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๒๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เนื่องจาก ในการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามแบบ ดว.๕ คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาทำผิดกรรม

- (๑) เรื่องการร่วมกันเสนอโครงการ
- (๒) เรื่องการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานตามโครงการ
- (๓) เรื่องการร่วมเบิกจ่ายเงิน

ไม่เป็นการแจ้งให้ทราบว่า กระทำผิดวินัยกรณีใด มาตราใด และในการสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา เพียงแต่ระบุว่า ข้อเท็จจริง เอกสารหลักฐาน และพยานบุคคลที่คณะกรรมการสอบสวนกล่าวอ้างมีเหตุในการเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามได้กระทำผิดวินัยตามข้อกล่าวหา ประกอบกับพยานบุคคลที่คณะกรรมการสอบสวนกล่าวอ้างมานั้น ไม่ระบุว่าพยานบุคคล ดังกล่าวได้ให้ถ้อยคำถึงพฤติการณ์ที่เกี่ยวกับข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามกระทำผิดตามข้อกล่าวหา เมื่อใด อย่างไร เพื่อให้โอกาสได้ใช้สิทธิโต้แย้งคัดค้านพยานหลักฐานแต่ละรายการได้อย่างเต็มที่หรือให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้พยานหลักฐานที่สนับสนุน นั้น จึงไม่อาจนำมาพิจารณาเป็นพยานหลักฐานในชั้นสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ ตามข้อ ๔๐ ของ กฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาของคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว จึงไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ตามที่กำหนดในข้อ ๔๐ ของ กฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ดังนั้น ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามจึงมีความประสงค์ขอสำเนา

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๔๐ /๒๕๖๓

สำนวนการสอบสวนดังกล่าว เพื่อใช้ในการใช้สิทธิโต้แย้งคัดค้านพยานหลักฐาน แต่ละรายการ ได้อย่างเต็มที่หรือให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้มีมติเห็นชอบให้นำผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มาใช้เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในขั้นตอนกระบวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน จึงมิได้มีการบันทึกถ้อยคำพยาน ตามแบบ ดว.๓ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารในลำดับที่ ๒ ได้แก่ บันทึกถ้อยคำของพยาน ตามแบบ ดว.๓ ที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยนั้น จึงมิได้มีการจัดทำขึ้นมาแต่อย่างใด สำหรับข้อมูลข่าวสารในลำดับที่ ๓ และ ๔ ที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผย ได้แก่ ๓. พยานเอกสารที่ใช้ประกอบการกล่าวหา ตามแบบ ดว. ๕ ทั้งหมด และพยานวัตถุ ที่ใช้ประกอบการกล่าวหา ตามแบบ ดว.๕ ทั้งหมด คณะกรรมการสอบสวนชี้แจงข้อเท็จจริงว่า ได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาให้นาย ก.

และนาย ง. ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ ดว.๕) โดยในการแจ้งข้อกล่าวหาได้ส่งเอกสารพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา จำนวน ๓ รายการ ตามที่ปรากฏในแบบ ดว.๕ ดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเพื่อชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาพร้อมส่งเอกสารหลักฐานประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการพิจารณาคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาและพยานหลักฐานต่าง ๆ ของคณะกรรมการสอบสวน ตามนัยข้อ ๒๘ และ ข้อ ๒๙ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ดังนั้น เมื่อการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในลำดับที่ ๑ ได้แก่ สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด ตามที่ร้องขอมานั้น อาจกระทบต่อกระบวนการตรวจสอบ สอบสวน และอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอในลำดับที่ ๑ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารในลำดับที่ ๒ ได้แก่ บันทึกถ้อยคำของพยาน ตามแบบ ดว.๓ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงมิได้มีการจัดทำขึ้น จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในความครอบครองของสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับข้อมูลข่าวสารในลำดับที่ ๓ และ ๔ ที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผย ได้แก่ ๓. พยานเอกสารที่ใช้ประกอบการกล่าวหา ตามแบบ ดว. ๕ ทั้งหมด และ ๔. พยานวัตถุที่ใช้ประกอบการกล่าวหา ตามแบบ ดว.๕ ทั้งหมด เป็นข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการสอบสวนเป็นผู้มีหน้าที่จัดทำขึ้นในระหว่างกระบวนการขั้นตอนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และเนื่องจากขณะนี้อยู่ในกระบวนการขั้นตอนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน การเปิดเผยพยานเอกสารหรือพยานวัตถุที่ใช้ประกอบการกล่าวหา ตามแบบ ดว.๕ ให้แก่ ผู้ถูกกล่าวหา แคไหน เพียงไร จึงอยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๔๐ /๒๕๖๓

สอบสวนที่จะพิจารณาในขั้นตอนของการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง แสดงพยานหลักฐานแก้ข้อกล่าวหาต่อไป ตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับ ข้อ ๓๘ และข้อ ๔๐ ของ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งกรณีดังกล่าวคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ชี้แจงข้อเท็จจริงว่าได้แจ้งข้อกล่าวหาและส่งพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา จำนวน ๓ รายการ ตามที่ปรากฏในแบบ ดว.๕ ให้นาย ก. และ นาย ง. ผู้ถูกกล่าวหา ได้รับทราบเพื่อชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ส่วนการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกถ้อยคำของพยาน ตามแบบ ดว. ๓ ทั้งหมด ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ พยานเอกสารที่ใช้ประกอบการกล่าวหา ตามแบบ ดว.๕ ทั้งหมด

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ พยานวัตถุที่ใช้ประกอบการกล่าวหา ตามแบบ ดว. ๕ ทั้งหมด

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ไม่ได้จัดทำขึ้นแต่อย่างใด จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในครอบครอง กรณีไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังนั้น จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนวินัย และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเนื่องจากเป็นผู้ถูกดำเนินการทางวินัย จึงสมควรที่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตน ทั้งนี้ ตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏ การสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงยังไม่แล้วเสร็จ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างไรก็ดีกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ได้แก่ พยานเอกสารที่ใช้ประกอบการกล่าวหา ตามแบบ ดว.๕ ทั้งหมด และพยานวัตถุ ที่ใช้ประกอบการกล่าวหา ตามแบบ ดว.๕ ทั้งหมด

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๔๐ /๒๕๖๓

ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ ดว.๕) ให้ผู้อุทธรณ์ทราบเพื่อแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงเป็นการเปิดเผยโดยชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

(ศาสตราจารย์พิเศษธงทอง จันทรางศุ)

หัวหน้าคณะที่ ๒

(นายสรรเสริญ อัจจุตมานัส)

กรรมการ

(นายพิรุฬ เทียรต้าเลิศ)

กรรมการ

(นายเชิดศักดิ์ เจนวรากุล)

กรรมการ

ว่าที่ร้อยตำรวจตรี

(อาพิทธ์ สุขะนันท์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔